

NARODNA STRAŽA

UREDNIŠTVO I UPRAVA: „NARODNA STRAŽA“
ŠIBENIK. — RUKOPISI SE NE VRAČAJU. — NE-
BILJEГОVANA SE PISMA NE PRIMAJU.

IZLAZI SVAKE SUBOTE
POJEDINI BROJ Kr. 4.

PREPLATA „NARODNE STRAŽE“ IZNOSI GO-
DIŠNJE Kr. 150. — ZA INOZEMSTVO Kr. 240
OGLASI PO CIJENIKU.

Br. 12.

Šibenik, 25. ožujka 1922.

God. II.

Stupovi režima.

Pokret, koji se pod imenom „fašizma“ poslije rata razvijao kod našeg susjeda preko mora, našao je odjek u našoj državi i ponajprije baš u Dalmaciji, jer je poznato, da je more najbolje sredstvo komunikacije bilo u obre ili zle svrhe. I dok nam talijanske novine javljaju, da je posljednji dan po nalogu same vlade uvaženo preko 800 fašista radi prosvakonitog i nasilnog postupanja, došlo se kod nas počelo s obim rukama sapati novac za plaćeničke falange fašista. Kraljevski komesar za Hrvatsku Juraj Demetrović javno je priznao, da je iz državne blagajne dao šest stotina hiljada kruna toj organizaciji, koja u Hrvatskoj i Bosni nosi ime „Narodne Obrane“, a u Dalmaciji „Nacionalističke Omladine“.

Otkad se kod nas pojavio taj pokret-prenesen i imitiran prema talijanskom uzoru - nitko ozbiljan i nepristran ne može da u svoj akciji naših fašista nade i jedan gest pozitivan, stvaralački, idealan i na djelu jugoslavenski, koji bi trebao da bude izražaj omiljene. Mjesto svega toga mučki napadaji iza čošaka i u mruku na golozuke ljudi i žene i u zaštiti žandarskih bajuneta. Mjesto sredivanja unutrašnjih prilika kao da idemo usutri još strašnjem razaranju i nemirima.

Teška je, ali žalosna istina, da danas gradani u ovoj državi nemaju nikakve zaštite za ličnu sigurnost osim vlastite snage u obrani protiv navala ovih duševno poremećenih elemenata. Dr. Metličić, kraljevski namjesnik u Dalmaciji, javno pred gradanima izjavljuje, da on, koji je najviši predstavnik vlasti i auktoriteta državnog u Dalmaciji, nema moći, da zaštiti gradane od fašističkih napadaja. Slični se slučaj desio i ovdje u Šibeniku. Prošlih dana u hotelu „Krka“ iz čista mira pokazujući na svoj revolver predsjednik mjesnih fašista Kessler, koji se inače bavi samozvani zubarstvom, stao se da prijeti g. Lj. Montani, mjesnom ljekarniku i starosti šibenskog „Sokola“: dakle osobi koja niti je separatistička niti protudržavna i prema samim fašističkim principima. Kad se sutradan g. Montana radi lične zaštite obratio kotarskom upravitelju savjetniku g. dru Peroviću, dobiva od njega isti onaj porazni odgovor, da on nema moći niti može dati naredbu svojim organima, da mirne gradane ovoga grada štiti od napadaju fašista.

Kad ne bismo bili uvjereni, da su ovo zadnji trzaj režima, koji je na izmaku, morali bismo teško očajati nad slikom, koju nam pruža nedaleka budućnost, ako ovo stanje potraje. Gradanski rat sa svima grozotana nužna je posljedica ovih prilika, koje režim danas stvara i podržava i novčanim i drugim sredstvima.

Nitko se ne će dati iz čista mira napadati i ubijati, kako to fašisti žele.

U Dubrovniku im je dana prva lekcija, a u Sarajevu su izvukli čitava leda samo zato, jer su bili okruženi jakim kordonima policije i žandarmerije.

Našim vlastodrćima nije bilo ni do mira ni do reda u ovoj državi. Oni hoće da silom sebi stvaraju pristaši i zastrašuju sve, koji ne duvaju s njima u isti rog. Nije im dosta sav službeni aparat, koji su korupcionali i razvrali. Prohijelo im se još i plaćenički četnika. Dadoše im nekoliko kritičkih riječi kao jugoslavensko, naprednost i nacionalizam oni, koji sami svojim radom znače negaciju svega toga, koji otkad su na vlasti — a to su na zlu sreću države i naroda uz male prekide od početka — svojim rastrovnim radom rasuše gotovo sve blago one ljubavi, idejalizma i vjere, koje je hrvatski i slovenski dio na-

toda donio u zajedničku nam državu.

Svojim radom pokazasmo uvijek, a osobito ovdje na izloženoj tačci, koliko nam je bilo do ove države. Svjedodžbe nacionalnosti i patriote ne tražimo ni od koga i ne prihvajamo nikomu, a najmanje tako zvanoj nacionalističkoj omladini, koja svojim istupima hoće samo da rehabilitira propadajući režim i pojedine kaponije u demokratskoj stranci.

Vladi i pozvanim faktorima poručujemo i tražimo od njih vršenje zakona i ustava. Gradaštvu pak pozivamo, da se odmah u početku energično opre svakom pokušaju strahovanja od plaćenih četa režima.

Nadamo se, da ovaj naš apel ne će ostati bezuspješan i da Vlada u Beogradu ne će htjeti pokazati Kralju pri njegovom dolasku sliku građanskih nemira u Dalmaciji.

Pismo iz Zadra.

Dva memoranduma Talijana Vladu u Rimu. — Kasno uviđaju svoj kritični položaj. — Drzivo traže, da ih Jugoslavija iz njega spasi. — "Pitanje Zadra pitanje svega talijanskog naroda"! — Vojnik ubio svog narednika!

(Posebni dopis „Narodne Straže.“)

ZADAR, 15. ožujka 1922.

„Sezione di Zara della Lega Italiana per la tutela degli interessi nazionali (zadarski odsjek talijanske Legge za zaštitu nacionalnih interesa)“ prošle sedmice održala je važnu sjednicu članova, na kojoj se na dugo i na široko raspravljalo o kritičnom ekonomskom stanju Zadra. Zaključci, stvoreni na ovoj sjednici, potvrđuju moj dopis, što Vam ga poslao za prošli broj „Narodne Straže“. Zaključeno je upravljivo dva memoranduma Vladu i Centrali Legi u Rimu: jedan u ime gradaštvu, a drugi u ime trgovaca. Obadva su na sjednici bila procitana i odobrena.

Prvi najprije nabroja ove glavne razloge, zašto od dana u dan sve više propada Zadar: 1. potpuno osamjeljenje Zadra; 2. optće osiromaćenje pučanstva zbog nepovoljne izmjene novca; 3. iseljivanje činovništva, koje je u prošlosti sačinjavalo glavni potporan zadarske trgovine i 4. što još Zadar nije proglašen slobodnom lukom.

U memorandumu zatim traže od Vlade: 1. da ne isprazni treće zone, dok se ne izgradi željezница Zadar-Knjin i dok se ne dobije slobodna zona za trgovinu; 2. da žurno proglaši Zadar slobodnom lukom i 3. da zaprijeći iseljivanje zadarskih činovnika.

Pitanje Zadra — zaključuje se u memorandumu — jest pitanje svega talijanskog naroda. Zato se mora čim prije riješiti.

Memorandum trgovaca je po prilici isti. Samo se opisnije bavi nepovoljnom izmjennom novca.

Zadrani su dakle tek sada uvidjeli svoj kritični položaj. Na nj sigurno nijesu ušli, kad su u onom svom zanesenju i privon ludilju iz petnih

žila radili za prisajedinjenje Zadra Italiji. Sad pak drzivo traže, da ih Jugoslavija spasi iz ovoga položaja: željeznicom, trgovinom, slobodnom zonom i t.d., što bi sve naravski za nju bilo od velike štete. Jugoslavija mora da uvijek smatra Zadar tudinskom oazom u svojoj sredini i prema tome s njim postupa. Ne smije imati prema njemu nikakvog milosrđa, jer bi time gojila zmiju u svojim njerima. Prema njima ne smije imati nikakvih obzira, jer i onako nijesu njezini podanici. Položaj, koji ih danas tišti, mogli su prije predviđjeti, kad su tražili prijedost Italiji. Ne bi onda trebalo da danas prose milostinju u Jugoslaviji.

Upravo je smješno, što pri koncu svog memoranduma pitanje Zadra nazivaju pitanjem svega talijanskog naroda. Znamo, za što to čine. Na svoje veliko razočaranje vide, da u Italiji nijesu toliko za njima zaneseni niti se za njih toliko brinu osobito zato, što često prave Vladu tolike neprilike i što mnogo zobju državnog novca, budući su dosada novi krajevi za Italiju veoma pasivni, a ostati će i buduće, jer su ostali sada bez zaleda, što su ga prije imali. Zato bi ovom svojom izjavom Zadrani htjeli pobuditveči interes kod svoje braće u Italiji.

13. ov. mj. dogodio se u Zemunu ovaj karakterističan slučaj. Talijanski vojnik ubio je svog narednika zato, što ga je ovaj tužio, da ga je vido pijan u krčmi. To je činio baš u času, kad je morao biti na strazi. Lijepi primjer discipline u talijanskoj vojski! No ovo kod njih nije ništa neobična.

The bull.

Stranački školski sistem.

Svetozar Pribičević, bivši ministar policije i prosvjete, držao je, da su ta dva ministarstva identična, pa je nastojao, da kod ovih obaju resora vodi politiku svoje stranke istim metodama. Za nas su ta dva pojma nespjiva i oni jedan prema drugomu stope u obratnom razmjeru.

Ministar Pribičević, mjesto da vodi državnu prosvjetnu politiku, on vodi stranačku prosvjetnu politiku, jer on svoju stranku identificira s državom. Po njegovu mišljenju treba da njegovim stranačkim interesima služe: Sokol, škola i fašizam. Otvoreno on to nigdje ne veli, ali praksa i metode, kojima se radi, pokazuju nam, da on tako misli.

Najviša mjeseta u školskoj upravi zauzeće njegovi pristaše. Oni, valjda po nalogu odozgor, uvedeše među učiteljstvo korupciju, denunciranju i špijunazu. Svakomu, koji drukčije misli ili ne glasuje po njihovu receptu, prijete s premještajima ili otpustom.

Oni, kojima su na ustima uvijek bile fraze o slobodi čovjeka, savjesti i mišljenja, danas počinju atentat na osvjeđenje pojedinaca, strašeci ih raznim prijetnjama i progona. Oni su kadri da pojedinca preko noći proglaše „protudržavnim elementom“, „veleizdajnikom“ i „austrijancem“. Poznato nam je, da se i mnogi nadzornici služe metodom zastrašivanja i prijetnja zato, da neke prisile, da plešu onako, kako svira stanoviti čovjek režima. Služeći se ovim metodama oni su vrlo lako klasificirali učiteljstvo: jedno je „svjesno“, a drugo je „nesvjesno“. Ne treba da tumačimo, koga oni ubrajaju među „svjesno“ učiteljstvo!

Ministar Pribičević misli, da svi učitelji moraju pjevati himne njegovim političkim dogmama, a svoje je emisare vrlo dobro poučio, kako da postupaju prema onima, koji nisu naučni sagabati šiju, koji rade po svom uvjerenju, ne obazirajući se na ničije prijetnje ni progone.

Pregledamo li stare godišnjake „Smotre Dalmatinske“, vidjet ćemo, da oni, koji su se za Austrije isticali svojim „patriotizmom“, ističu se i danas, monopolizirajući taj pojam za sebe. Pa neka im ga! Jer ako se „patriotizam“ sastoji u tome, da služimo jednom stranačkom sistemu, odnosno Pribičevićevoj stranci, onda mi „nesvjesni“ otklanjamо taj „patriotizam“. Otklanjamо sa svom odlučnošću slobodnih ljudi, koje vode vlastita unuštrašnja kulturna i politička uvjerenja.

Držimo, da i u samom školskom savjetu ima ljudi, koje ne vodi u njihovu radu stranačku tendencu, ali ovakvi su nemoćni pred režimskim ljudima.

Bilo bi jednom vrijeme, da se prestane raditi ovakvim metodama.

Bilo bi vrijeme, da se poštije svećije osvjeđenje i da se nikoga terorom i prijetnjama ne sili, da drukčije misli, jer to je atentat na savjest čovjeka i na njegovu slobodnu volju. Na taj se način ne uzbogaju karakteri, nego se stvara jedan korupcioniistički element.

Oni, kojima se prijeti, neka budu čvrsti i nepokolebivi u svom uvjerenju. Svaki onaj, kojemu je učinjena kakva nepravda, neka bilježi i dokumentira, jer sve to može poslužiti u svrhu, da se na kompetentnom mjestu digne glas na obranu lične slobode i uvjerenja i da se dade zadovoljstvo svakomu onome, kojemu bude učinjena nepravda.

Treba upamtiti i to, da ni ovaj stranački školski sistem ne će biti vječit!

Iz katoličkog svijeta.

Hrvati na euharističnom kongresu u Rimu. U Zagrebu se osnovalo posebni odbor, koji će voditi sve priprave za učestvovanje hrvatskih katolika na međunarodnom euharističnom kongresu, koji će se u drugoj polovici svibnja održati u Rimu. Odboru je na čelu presv. g. biskup dr. Josip Lang. Odbor će na vrijeme objaviti sve potrebne podatke o putovanju u Rim i o boravku u Rimu. Sv. Otac Pio XI. sam će lično otvoriti kongres i držati svečanu službu Božiju u crkvi sv. Petra.

Narodno vijeće katoličkih ljudi. Tako se zove najjača organizacija američkih katolika. Svrha joj je, da u Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike radi praktično na vjerskom i socijalnom području. U tom je vijeću dosad učlanjeno 1000 raznih društava. Čitava ta organizacija broji preko jedan milijun članova, sve samo odrašli muževa.

Novi odbor „Domagoja“. Na glavnoj semestralnoj skupštini ju. katoličkog akad. društva „Domagoj“ u Zagrebu, održanoj 19. ov. mj., izabran je za ljetni semestar slijedeći odbor: Predsjednik Josip Barać, stud. med.; potpredsjednik M. Pajc, cand. ing. for.; tajnik I. A. Artuković, cand. iur.; tajnik II. I. Semenčić, stud. phil.; blagajnik D. Jurečić, stud. rer. com.; knjižničar Lj. Jovanović, stud. iur.; arhivar Baša Ignac, stud. vet.; revizori: B. Nikolić, cand. iur. i A. Padovan, cand. med.

PODLISTAK

PETAR GRGEĆ:

Noviji katolički pokret među Hrvatima.

(Nastavak.)

Kriza.

Prošli svjetski rat bio je najteža kušnja za naš pokret.

Izvanstranačke „Riječke Novine“, koje dođušu nijesu bile naše vlasništvo, ali su nam ipak davale svoje stupce na raspolažanje, obustavila je mađarska vlada s motivacijom, da ugrožava vojnooperacijske i državne interese na Rijeci. Kasnije su u Zagrebu bile pokrenute „Novine“, ali one nijesu više mogle da budu ono, što su bile „Riječke Novine“. Neprestani novčanjenjem osoblje se urednički svaki čas mijenjalo. Dr. Eckert umro je u vojništvu ne mogavši radi slaba zdravlja da izdrži napore nogoga života. „Novine“ su htjele da vode pasivnu rezistenciju proti ratu i da se ograničuju tek na informacijsko izvješćivanje i na preštampavanje odnosno prevodenje tadih članaka, što

Pogubna štedljivost.

Svaki dan doživljujemo koje novo iznenadenje, svaki dan koje novo gorko razočaranje sa strane naših sposobnih i vrijednih vlastodržaca.

Nemalo smo se tako začudili, kad smo ovih dana s pouzdane strane doznali, da zbog ograničene dotacije Fonda za izdržavanje kaznenih troškova mjesni Okružni Sud duguje više stotine hiljada kruna raznim dobavljačima životnih namirnica za prehranu uznika. Trgovci se stoga, kao što je naravno i razumljivo, već nečekaju da i dalje daju na vjerosjedu hranu potrebnu za prehranu uznika, kojih ima dnevno 100 do 150, među kojima i dosta osuđenih na više godina tamnica za razbojstva, krađe i druge zločine. Treba pač znati, da je od starje vlasti u Splitu već došao nalog, da se do daljnjih odredaba nemaju ureći kaznene rasprave niti pozivati osuđenike, da pristupe izvršenju kazne. Upućeni na još uvjerenju, da se i svota potrebita, da se isplate pristoje poroncima morala iz drugih fondova pozajmiti. Tako je dakle ugroženo izdržavanje kaznenih troškova, da kad se ne bi navrijeme dobio potrebit novac, da bi mjesni Okružni Sud bio prisiljen ne samo prekinuti izvršivanje kazne, nego i otpustiti kažnjenike iz tamnica.

Svakog pravog rođoljuba, koji uistinu ljubi ovu našu mladu državu, mora da u duši zaboli, kad za sve ovo dozna. Da se bezglavom upravom države dovre može doći, to ipak nitko od nas nije ni predviđao ni mogao predvidjeti.

Znamo vrlo dobro, da se država upravo najviše zbog loše politike današnje vlade nalazi u teškoj ekonomskoj krizi. Znamo, da zato treba štedjeti i ne prospati državni novac. No da se štedi zatvaranjem pučkih škola i bolnica, kako neki na Vladu predlažu i hoće, da se štedi oduzimanjem potrebitih dotacija za izdržavanje kaznenih troškova, da se štedi otvaranjem tamnica, to ne možemo ni pojmeti kao stvar mogući ni dozvoliti. Ne zna li i ne će li da sadašnja Vlada drukčije počne štedjeti, onda neka radije već jednom odstupi, prije nego li uvede i provede tako pogubnu štedljivost i tako nemilo povrijeđi božicu pravde, u koju se ipak dosad nije nitko usudio dirati.

Dok naša Vlada ne misli na šte-

dnu tražeći, da joj se za sami ožujak i travanj dade na raspolažanje 76 milijuna dinara ili 304 milijuna kruna, a za stvari, koje s javnom blagajnom nemaju ništa zajedničkog; dok naša Vlada ne misli na štednju tim, što neće da udovotji zahtjevu opozicije i snizi ministrima dnevnicu od 290 na 100 dinara, a ministarskom predsedniku od 300 na 150 dinara; dok Vlada može davati česte i obilate novčane potpore fašistima, dotle Vlada ne može i ne smije da zbog štedljivosti dira u svetinju suda, škola i bolnica. To ne smiju dozvoliti ni narodni poslanici. Proti takvom atentatu moramo svi najodlučnije ustati!

Rad poslanika Pučke Stranke.

Proti ukinuću okružnih sudova u Dalmaciji. U drugoj sekciji finansijskog odbora pretresalo se o umanjenju izdakata za pravosudje u Dalmaciji. Demokrata je Šećerov predložio, da se ukinu neki okružni sudovi i otpusti veći broj sudaca i sudskih namještajnika. Član Jugoslavenskog kluba Vlad. Pušenjak ostro je protestirao protiv toga i rekao, da je u Dalmaciji slab saobraćaj, pak bi narod mnogo trpio radi ukinuća tih okružnih sudova. Tako je zaprijećio ukinuće ovih okružnih sudova. Najodlučnije se također usprotivio demokratskom prijedlogu, da se u većem stilu provede redukcija činovnika u Dalmaciji. U krugovima poslanika iz Dalmacije radi ovog prijedloga vlada veliko ogorčenje. Ima nade, da će ovaj prijedlog propasti u plenumu odbora.

Proti militarizaciji ribarstva u Dalmaciji. Nar. poslanik dr. Dulibić 16. ov. mj. upravio je upit na ministra vojnog i poljoprivrede radi novog naredjenja zapovjedništva pogranične straže, prema kojemu u Dalmaciji mora da se svaki ribar prije i poslije ribolova prijavi pograničnoj straži, a svoj ribarski alat drži pod ključem pogranične straže. On ističe besmislice takvih odredaba, koje onemogućuju ribolov, uništju najvažniju granu privrede tamošnjem pučanstvu i idu na ruku tudinskih nametnjima u ribolovu. Traži, da se ove štetne i besmislene odredbe ukinu.

Za ospoznjanje provedenja općinskih izbora u Dalmaciji. Koncem

im na žalost nije uvijek polazilo za rukom. Pritisak sa strane vojnihkih oblasti, opomene zagrebačkog državnog odvjetništva i prijetnje s obustavom lista, nestaćica saradnika i denuncijacije nekih članova jedne poznate stranke skriviše, te su i „Novine“ kadaša izlaže iz kolotečine, kojom su ih htjeli voditi njezini urednici.

Na selima je rad naših omladinskih društava bio potpuno obustavljen. Prostorije su naših akademskih društava opustjele, jer je veći dio članova morao u vojsku. Društvo na gimnazijama i u srednjim školama nije se smjelo ni maknuti. Uz najveće napore uspjelo je ipak nekima da izdadu jednom ili dvaput na godinu „Luč“.

Od našega bujnoga dačkoga pokreta ostalo je tek jedni ostaci ostatak. Samo privatno mogli smo da otvrijemo srce jedan drugom. Za dokaz, kako nam je bilo, navodim odlomak iz korespondencije, koja je nadena u ostavštini dra Petra Rogulje. „Kad sam pročitao Twoje pismo, došao mi je na pamet jedan odlomak iz krasne Nazorove pjesme „Stella maris“:

„Oj kućo zlatna, oj zv'jezdo morska,
Oj kulo bjelokoski,

prosinca prošle godine primijena je zauzimanjem naših poslanika u zakonodavnom odboru i po vlasti usvojene rezolucija, da se općinski izbori u Dalmaciji imaju provesti najdalje u ožujku ove godine. Vidimo međutim, da je rezolucija ostala samo na papiru. Prije nekoliko dana u zakonodavnom odboru pri raspravi o oblastnim samoupravama ponovno je dr. Dulibić postavio pitanje i zahtjev, da se što prije provedu općinski izbori u Dalmaciji.

Naši dopisi.

Murter, 20. ožujka 1922.

Proše nedjelje održan je prosjedni pouzdani sastanak seljana, s kojeg je Ministarstvu za socijalnu politiku u Beogradu, Pokrajinskoj Upravi u Splitu i u Murteru obilježen nar. poslaniku dr. Dulibiću poslan ovaj brzajav: „Prehrana pučanstva povjerena općinama ne slijedi po selima preko seoskih glavarja, nego općinski komesar u Tijesnome povjerio je privatnicima, makar da u seoske časti postoje još tri zadruge. Seljani Murtera sa današnjeg (19. III. 1922.) pouzdano sastanka prosjeduju proti kršenju ministarskih naredaba tražeći, da prehrana po selima bude povjerena seoskim glavarima ili zadrugama“.

Posebno odaslanstvo sela i usmeno je u Tijesnomu proti tome prosjedovalo kod općinskog komesara Dušana Gelpi, a podastri je istome i pisnemi prosjed u smislu gornjeg brzajava. Pismeni prosjed poslan je sa strane sela i Kr. Kotarskom Poglavarsvatu u Šibeniku.

Znamo mi, zašto se sve ovo događa, pak smo znatiželjni, hoće li nam se uopće udostojiti odgovoriti na ovaj naš brzajav.

Prvić-Luka, 20. ožujka 1922.

Divljaštvo i prijetnje naših fašista. Divljaštvo i prijetnje naših fašista doprle su već do vrhunca. Bruse se noževi, čiste samokresi, pravljaju batine, buči, grdi, psuje, da je sramota slušati. Na prosjednoj skupštini protiv Hrv. Bloka i Radića padali su i povici: „Dolje Hrvati!“, a od nekih tu prisutnih čuli su se i: „Živjela Velika Srbija!“. Njihovo je slavno djelo i onaj nelijepi i nerodoljubni postupak prema „Sokolu“ iz Vodica, koji je s punim pravom osudio „Raskovani“ u broju 28. člankom pod naslovom „Pajdaši“.

staro se pogansko ropstvo javilo u groznijem obliku“.

Iz drugoga pisma od 28. III. 1915.

„I ja bih želio da se porazgovorim s Töbom, jer u pismima ne mogu da otvoreno govorim o mnogim stvarima, za koje mislim, da zanimaju i Tebe i mene. Čini se, da mi jednako mislim o sadašnjem ratu. Samo da kako to mišljenje ne može biti po čudi neki našim auličarima, jer oni ne vide, kakve osnove imaju oni, s kojima smo se tobožje sada izmislili. Vjerujem, da je u ovako vrijeme vrlo teško odrediti smjer „Novinama“. „Il“ u polje, Turci, il“ u goru, vuci“. Mi moramo svakako skrbiti simpatijama i antipatijama, jer ne znamo, što nam budućnost donosi“ — „Tvoji mi se članci svladaju, jer su sasvim taktični. Kad ne možemo da prosudjemo dnevne događaje „ni po babu ni po strčevima“, najbolje je, da se zadovoljimo konstatiranjem i citatima. Publike će napokon valjda ipak uvidjeti, kakvo bi značenje ovomu ratu htjeli da podadu oni, koji tek s prezirom govore: „Im Frieden Stimmenfutter“, im Kriege Kannonenfutter“...

(Nastaviti će se.)

Još jedno divljaštvo učiniše 19. ov. mj. Sazvaše skupština pod vedenim nehom. Prohtjelo im se, da oni dođu u ruke aprovizaciju. Ljudi su to bez posla, jer ga ne vole, pak bi ga htjeli dobiti za skupe narodne novce. Ove dangube dali se zato na rovarenje i prijetnje, te hoće da tim izazovu pobunu i nemir među našim mirnim pučanstvom.

Očito je već svakome, da tko da u fond fašista, da je taj svijetao i najbolji rodoljub, pa imao i najcrniju prošlost, a tko ne će da dade, da je taj najveći i najgori izdajica. Ovo voli isticati i tim se krepostima osobito odlikuje predsjednik mjesnih fašista Ante Lučev, koji je sigurno tu veliku mudrost nakupio ispod krevetnih plahata zabavnih soba u američkim svratištima, u kojima je bio sobaram. Prošavši kroz solunski front stigao nam je napokon s njom u zavičaj. Svojim razvikanim srbofilstvom i demokratizmom potisnuo je čak i samog današnjeg ministra prosvjetе, te ozbiljno, misli i hoće da zasjedne na njegovu stolici. Zato ga je narod i odlikovao već unaprijed nazivom „Ministar prosvjete“.

Došavši iz Amerike posjeduje toliku moć, da svi, koji su pod Austrijom bili protiv Slavenstva, a za vrijeme talijanske okupacije špijuni, izrodi, tal. fakinaže, tal. podglavari, rižotaši itd., na sami doticaj njegove haljine mogu ozdraviti i postati najboljim radikalima ili demokratima i fašistima. No o njima ćemo Vas izvestiti kojom drugom prigodom.

Seljani.

Što je i kakav je On. (Razgovor dvaju krapanjskih spugara.)

— Pa još da će nam biti za glavara!

— Da nas Bog oslobodi i te nesreće! To ne će nikad biti!

— Ali On zato radi na svu paru: liže se i ulaguje, da bi ga samo zavolio narod. Prijateljuje i sa onom dvojicom kaponja neke druge stranke. E, za kesu svi složni. Nisu žaludu plaćeni! Pa čuj i ovo! A tko je kriv, da mi jedini imamo glavara-komesara, ako ne On. Sigurno samo zato, da mu On bude za tumača, pak da On vlada sa selom preko nepismena čovjeka.

— No sad su zavadeni. Pred svakim govori proti glavaru.

— E, pa tako je vazda bilo kod prijatelja do zdjele. Bog nas čuvao takvih glavara, koji gledaju samo svoj interes, a ne interes svega seli i koji su ponizni sluge jednog stranačkog općinskog upraviteljstva.

— Na koncu meni se čini, da je On beznačajnik ili vrtikapa.

— Tako je! To je škola klobučara. Neka se sutra promjeni ova vladavina. On ti je opet prvi vladinovac, pa makar i pučke stranke. Prava otrovna glijiva!

— To je istina. No ne bi bio ni dostojan pučke stranke, kad onako bezbožno govori proti svojoj vjeri, proti svećenstvu i t. d.

— Ti si to baš čuo?

— Na svoje uši. Ne samo po našim tovernama (krčmama), nego i u gradu. Nekidan izlazeći iz Markijolove krčme, pa u parobrodu sve do Krapnja nije prestao sa onom dvojicom prijatelja do jasala, da govori svega i svasta proti Bogu, katoličkoj vjeri i svome župniku, tako da su se sablaznili svi tu prisutni dobromislići Pri-moštenici.

— Ne rekoh li ti, da takvi ljudi, izrodi i bezbožni, nisu za našu kršćansku pučku stranku. Zato, kad dođu izbori, nemojmo da nas varaju sa svom licumjerskom svetošću.

— Sjećaš li se, kako je zimis „Demokrat“ onako lažno i zlonamjerno pisao proti slavlju naših Orlova u selu?

— Bit će On bio dopisnik.

— Doušnik, ne dopisnik, jer On nije sposoban da šta napiše, ali da douši i da nalaže, u tome je majstor.

— Onda će još da nam se drži nekakvim kulturnim ili pametnim čovjekom.

— O, dâ! On puno govori, a ništa ne čini ni za prosvjetu ni za korištelj sela. Ako drugi što poduzme, On najvoli ometati. Ako ga pametniji ljudi ne će da slušaju, onda On samo više: Divljaci Krapljani ne razumiju ništa!

— On je divljak, a ne mi. Ta da je zdrava razuma i poštene misli, ne bi onako radio, kao što radi, ne bi onako živio, kako živi. Dobro su naši starci govorili: Od nekrsta oslobođi nas, Gospodine!

— Na koncu konca bilo bi dobro, da i drugi svijet znade, što je i kakav je On, pa metnimo sve u novine.

— E, pa dobro! No pitat će ljudi za njeovo ime i pleme.

— A što će više od gore nabrojenih! Ta ptica se pozna po perju.

— Imaš pravo. Uostalom nije ni dostoje spominjati kršteno ime, koje je opogano svojim nekršćanskim i nečovječnim djelima. Molimo samo Boga, da se svidi!

— Zbogom!

— Bog živi!

(Konac.)

Književnost.

Glasnik sv. Josipa. Najstariji listić za hrvatski katolički puk, osnovan 1873. od pok. dra Štadlera, zatoga ove godine svoju 50. godišnjicu. Sad mu je urednik svećenik Milan Pavelić, koji se trudi, da ga razvije u obiteljski list za najšire pučke slojeve. Dobili smo jubilejski dvobroj, koji je za današnje prilike lijepo opremljen. Sadržaj mu je biran, naročito se ističe „Najumiljatija ruza“, što je izrasla iz krasnog srca blaženoga Henrika Suza, a priredio ju je za današnje čitatelje glasoviti danski obraćenik J. Jørgensen. Toplo prepričujemo „Glasnik sv. Josipa“ svim našim prijateljima, napose svećenstvu i učiteljstvu, da ga što više rašire među narodom. Narudžbe prima: „Uprava Glasnika sv. Josipa“- Zagreb, I. Frančopanska ul. 17.

Gradske vijesti.

Skori dolazak biskupa. Kako doznajemo s pouzdane strane, naš se novi biskup zadržao nekoliko dana u Zagrebu, gdje je bio gostom nadbiskupa dra Baueru. Sada se nalazi u Beogradu, da se predstavi Vladici i položi zakletvu. Dođuće sedmice imao bi stići u Šibenik. Svečano ustoličenje bi se imalo obaviti dođuće nedjelje (2. travnja).

Sastanak Hrv. Kat. Nar. Saveza. Pozivaju se svi članovi i članice Hrv. Kat. Nar. Saveza, da pristupe na sastanak, koji će se održati u nedjelji 26. ov. mj. u 6 sati večer u prostorijama Dječjeg zabavišta (badžana) s ovim dnevnim redom: 1. Otvor sa-

stanka. 2. Predavanje o organizaciji i smjernicama rada našega Okružja. 3. Slučajnosti. Na sastanak mogu pristupiti i oni građani i građanke, koji još nijesu imali prigode, da se javi za člana Saveza, a željeli bi u nj stupiti. — Okružni Odbor.

God sv. Križa. U ponедjeljak 27. tek. mj. slavi se u Docu svetkovina sv. Križa. Prva svećana sv. Misa je u 6 sati, a zadnja u 10 sati. Između njih redaju se tih sv. Mise. U nedjelji uvečer, dakle uoči blagdana, po starodrevnom običaju u Docu će se paliti umjetne vatre.

Nova učiteljica na građanskoj školi. Ovih dana nastupila je službu učiteljice na mjesnoj ženskoj građanskoj školi gdica Gamulin. Oni, koji je poznaju, hvale je kao vrijednu i sposobnu silu. Svršila je trgovачki abiturijentski kurs zagrebačke akademije. Dok se veselimo njezinom došlasku, očekujemo, da će se zajedno s ostalim svojim drugaricama učiteljica učiti svojski zauzeti oko što bolje i potpunije izobrazbe uma i odgoja srca naše mladeži.

Glasna skupština „Šibenske Glazbe“. U četvrtak 23. ov. mj. u 7 1/2 sati večer održana je glavna skupština „Šibenske Glazbe“, na kojoj je izabrana ova nova uprava: Predsjednik dr. Justo Matačić; ostali članovi uprave: Knežević Gjorgije, Vidović Dragutin, Frua Ante, Dellagiovanna Justo, Meznarić Augustin, Bulat Ivo i Kolombo Krste; njihovi zamjenici: Radić Grgo, Šain Ivo, Vrljević Gjuro i Cvitković Mirko; revizori: Beroš Vilim i Weissenberger Edmund. Na skupštini je još bilo govora o potrebi odgoja pomlatka i dobrog učitelja, o prostorijama za vježbe te odnosu između „Šibenske Glazbe“ i općine. Od nove uprave očekujemo, da će svojski potraditi, da „Šibensku Glazbu“ što prije obnovi i podigne na što veću visinu. U to ime je pozdravljamo uz toplu preporuku građanstvu, da je u tome u vlastitom interesu što izdašnje pomognu.

Za nespašenu braču. Gradska osnovna muška škola sakupila je preko 500 jaja i predala ih mjesnoj podružnici „Jugoslavenske Matice“, da ih ona proda, a novac utjerani pošalje kao uskrni dar školske djece u slobođenoj domovini jugoslavenskoj siromašnoj dječici naših otrognutih nam i neoslobodenih krajeva.

Kako lijepo ureduje mjesni baždarski ured! Primamo i rado uvrštujemo: U Šibeniku imamo baždarski ured, koji vrlo slabo ureduje, mnogo gore današnje nego za prošlih vlasta. Po raznim selima nalazi se mnogo mjera od 50—100 litara, koje nijesu odavna žigovane, a mnoge su i bez čavala, Žandari sile stranke, da te mijere pričaku rečenom uredu i urede ih prema zakonu. Vlasnici tih mijera, da ne potpadnu pod prekršaj zakona, potrudite se do Šibenika. Kad se pričaka baždarski ured, činovnik im odgovara, da nose mijere natrag, jer da nema zato potrebithi sprava. Bijedni ljudi dakle dangube, troše za put, za prenos mjera, pak sve to opet zaluđeno radi nepojmljivog nemara i neurednosti vlasti. Isto se nekidan dogodilo i s nekoliko bačava. Vlasnik ih je morao

poslati na umirivanje drugom uredu i zato pretrpjeli ne mali trošak. Ne znamo, da li su navodi baždarskog ureda istiniti ili ne. To prepuštamo starijoj vlasti, da izvidi i ispitá. Samo moramo primjetiti, da stranke, kad se prijave, imaju potpuno pravo, da kod jednog državnog ureda i budu saslušane, još više kad ih javni organi sile, da se istom prikazu. Ako je do vlasti, tražimo, da stvar čim prije uredi; ako je do činovnika, neka ga se pozove na odgovornost. Stranke ne smiju nitiako da trpe ovake dangube i štetu, kad se još svojevoljno podvrgavaju zakonskim propisima, a i javnost zahtijeva, da njere budu upće tačne.

— Nekoliko interesenata.

Povišenje cijena električne rasvjete. Tvrta Ante Šupuk i Sin javlja ovim putem svim svojim preplatnicima, da je primorana povisiti svoj cijenik od 1. jula 1921. za 50%, tako da će od 1. aprila unapred paušalne cijene za rasvjetu iznašati 3 dinara za svaku sviće godišnje, dok će za sva ostala sprave, kao i za pogon ili za rasvjetljene na mjerilo cijene iznašati 50% više od onih naznačenih u cijeniku od 1. jula 1921. Ova objava vrijedi mjesto okružnica, koje je Tvrta u ovakvim prilikama običavala stati preplatnicima.

Državna razredna lutrija kraljevine SHS.

III. KOLO SREĆAKA.

IV. razred vučenje 4. i 5. travnja 1922.

Glavni zgoditak 150.000 dinara.

Cijena cijele srećke . Din. 48.— polovine 24.— četvrtine 12.— osmine 6.—

Srećke se prodavaju kod

Zadružne gospodarske banke d. d.
podružnice Šibenik.

Javna zahvala.

U našoj velikoj žalosti, koja nas je snašla kroz prošli mjesec dva puta. Najprije smrću, neprežaljenog sina i brata

Josipa Matijevića

a zatim i smrću predobrog supruga oca

Ante Matijevića

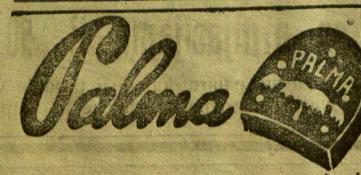
primili smo mnogo iskaza sâučešća od strane rodaka, prijatelja i znanaca, kojima svima harni zahvaljujemo.

Osobitu harnost dugujemo našim prijateljima Ivici Aleksi, Stipi Maduri, Vicku Šunjki, njegovoj braći i rodaku Anti, koji su oko pokojnika u zadnjim časovima neumorno nastojali i napokon sami se pobrinuli, da ih što doстоje povedu na vječni počinak. Jednaka hvala gosp. dru Rajeviću, opć. upravitelju, radi velike pomoći, pružene u zadnjoj žalosti, te gosp. dru Matkoviću, liječniku, koji je tako brižno i nesebično liječio oba pokojnika.

Posebna hvala takoder Profesor-skom zboru vel. gimnazije i realne gimnazije, svim učenicima, osobito drugovima pokojnog nam Josipa, koji su iskazali veliku ljubav i počast našem ljubljenom pokojniku.

Zablaće, početkom ožujka 1922.

Obitelj Matijević.

nerazderive kaučuk-pete za cipele

Javna zahvala.

Svima, koji su nam prigodom bolesti i prelane smrti našeg premilog i nezaboravnog

MIHOVILA

sudjelovanjem u sprovodu do vječnog počivališta, doprinosima ili bilo na koji način iskazali svoju sućut i bliži pri ruci, ovim izrazujemo svoju najveću harnost i zahvalu.

Osobita hvala g. Nikoli Mediću, koji je mnogo vrijedio pokojniku za vrijeme bolesti i uzeo na se svu brigu, da što bolje uspije sprovod.

Hvala također i g. Jeri Maroti i Krečku Antunu, koji su svoju ljubav prema pokojniku pokazali i za vrijeme bolesti i zauzimanjem za sprovod.

U Šibeniku, 21. ožujka 1922.

Obitelj Škubonja.

Građani! Sjetite se svoje zarobljene braće!

Veliki uspjeh!

Kod kupnje, prodaje i zakupa nekretnina
Novo ustanovljena

Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“
ŠIBENIK - Gospodski trg 13.

Prima na prodaju, kupnju i zakup
razne trgovine, gostionice, kavane, kuće, podkućnice, lokale, vinograde,
posjede, velika imanja, lade i t. d.

Ponude izvršuju na **Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“**,
opće zadovoljstvo

Veliki uspjeh!

Kod kupnje, prodaje i zakupa nekretnina
Novo ustanovljena

Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“
ŠIBENIK - Gospodski trg 13.

Prima na prodaju, kupnju i zakup
razne trgovine, gostionice, kavane, kuće, podkućnice, lokale, vinograde,
posjede, velika imanja, lade i t. d.

Ponude izvršuju na **Reklamna i posrednička agencija „Uspjeh“**,
opće zadovoljstvo

**Agenturna i komisijonalna radnja
R. Dominis i A. Grünbaum**

Gospodski Trg 13 — Šibenik.

Prima narudžbe za prodaju i kupnju životnih namirnica
i inih produkata.

Prima zastupstva za sjevernu Dalmaciju.

KNJIŽARA FILIP BABIĆ - ŠIBENIK
(HRVATSKA KNJIŽARNICA - ZADAR)

Novo moderno ureden i povećan posao. — Potpuno skladište Jugoslav. knjiga. — Veliki sortiment knjiga stranih jezika. — Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene. — Sav pribor za uredne, općine i škole. — Skladište školskih knjiga. — Prima preplatne na stručne i periodične časopise svakog jezika i struke. — Muzikalije svake vrsti. — Pribor za pišeće strojeve Stenil i Karbon-papiri.

Otprema brza i točna a cijene jeftine. — Solidna послугa.

DROGARIJA VINKO VuČIĆ - ŠIBENIK

Skladište kemikalija proizvoda, laka boja, gumenih predmeta i sl.

OPTIKA.

Naočala — Cvikera.

Izvršuje svaku izradbu po okul. liječničkom preplatu.
Primaju se popravci.

**Tvornica šešira
Viliam Vanek, Zagreb**
Gundulićeva ul. br. 21.

ŠEŠIRA:
seljačkih, radničkih i dječjih, vrlo dobra kakvoća, samo na veliko, vrlo jeftino uz dnevne cijene.

MODERNIZIRANJE:

svakovrsnih šešira za gospodje i gospodu po najnovijim oblicima (fazonom). Bojadišem i čistim u najkratčem roku. Prešne poslove dogotavljam odmah.

Ravnateljstvo Rudnika "Monte Promina" i "Dalmatia" saopćuje tužnu vijest, da je gospodin mjerac

ANTUN TOFANT

u noći od 21.-22. t. m. podlegao teškoj bolesti.

Ono žali, što je njime izgubilo vjerna činovnika, koji je sve svoje snage za više od 15 godina posvetio bio napretku rudnika.

SIVERIĆ, 23. marca 1922.

Ravnateljstvo Rudokopa "Monte Promina" i "Dalmatia"

Ravnatelj Rudnika:
Inž. R. Kramer.

**PAPIRNICA
GRGO RADIĆ**
(prije A. et G. Rude)

ŠIBENIK (Glavna ulica).

Bogati izbor svih vrsti umjetničkih dopisnica, te šibenskih razglednica.

Prodaja školskih potrepština, raznog papira te sve vrsti kan-

celarijskog pribora.

Trgovina raznih parfema, mimozišnih sapuna, praška za zube i slično, te raznih igrački za djecu.

Cijene umjerene!

Bogato skladište šivačkih strojeva

SINGER

kao i svih pojedinih dijelova
šivačkih strojeva, šivačili igala
i mašinskog ulja.

Prodaja uz gotov novac i obročnu otplatu.

Na svakom je stroju naznačena
cijena, koja je ista za cijelu
Jugoslaviju.

ANTE FRUA

ŠIBENIK Glavna ulica.

Zastupnik gornje tvrtke za Šibenik
i okolicu.

Najuspješnije se oglašuje u „Narodnoj Straži“!

Glavno Zastupstvo tvornica „Sufid“

Karbida, Kalcijskog klorida i ostalih

umjetnih gnojiva za državu S. H. S.

Grubišić & Comp.

ŠIBENIK (Dalmacija)

Upute i cijene daje tvrtka na zahtjev.
Brzojavi: Cianamid

Telefon Br.

Zadružna gospodarska banka d.d.

Glavna ulica br. 122
I. kat.

Podružnica Šibenik.

Brzjavni naslov: Gospodarska
Telefon br. 16.

Centrala Ljubljana.

Podružnice: Đakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split.

Ispostava: Bled. — Interesna zajednica sa: Sveopćom zanatljiškom bankom d. d. u Zagrebu i njenom podružnicom u Karlovcu te Gospodarskom bankom d. d. u Novom Sadu.

Glavnica i pričuva skupa sa filijacijama R. 50.000.000.

Podjeljuje trgovcima kredite, eskomptira mjenice, lombardira vrijednosne papire, kupuje i prodaje valute i devize, prima uloške, na tekući račun i na knjižice te obavlja sve bankovne i burzovne transakcije uz najpovoljnije uvjete.